

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
sídlem X
zastoupen obecnou zmocněnkyní X
bytem X

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2019, č. j. X

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 4. 12. 2019, č. j. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Podanou žalobou je napadeno shora označené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Liberecký kraj, ze dne 19. 9. 2019, č. j. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, kterého se dopustil tím, že v provozovně X na adrese 28. října 2745, Česká Lípa, nejméně dne 20. 6. 2018 porušil povinnost danou ustanovením § 66 odst. 1 písm. f) zákona o hazardních hrách, když na viditelném místě v herním prostoru neměl umístěn herní plán pro technickou hru X a nepředložil jej ani na výzvu pracovníků celního úřadu provádějících kontrolu.
2. Za uvedený přestupek byla žalobci podle § 123 odst. 9 písm. b) zákona o hazardních hrách uložena pokuta ve výši 3 000 Kč a podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že dne 20. 6. 2018 provedli pracovníci správního orgánu I. stupně u žalobce, jako kontrolované osoby, kontrolu ve shora označené provozovně. Při ní bylo kromě jiných nedostatků zjištěno, že na viditelném místě v herním prostoru nebyl umístěn herní plán pro technickou hru X, který nebyl pracovníkům celního úřadu předložen ani na jejich výzvu. Po nevyhovění námitkám proti kontrolnímu zjištění bylo vydáním příkazu ze dne 9. 8. 2019 zahájeno správní řízení týkající se kromě nedostatku viditelného umístění herního plánu také dalších tří skutků. Žalobce podal proti příkazu odpor, načež správní orgán I. stupně po provedeném ústním jednání ze dne 12. 9. 2019 vydal dne 19. 9. 2019 rozhodnutí o shora popsáném přestupku.
4. V jeho odůvodnění konstatoval, že herní plán lze předkládat v elektronické či listinné podobě. Elektronická verze musí být zobrazitelná na displeji každého technického zařízení, popřípadě na viditelně umístěné interaktivní tabuli. Technická zařízení X v den kontroly herní plány neobsahovala a přítomná obsluha je pracovníkům celního úřadu nepředložila ani jinak nezobrazila. Lze tedy mít za to, že příslušné herní plány nebyly dostupné na viditelném místě v herním prostoru, v čemž správní orgán I. stupně spatřoval shora označený přestupek. K dalším při kontrole zjištěným pochybením správní orgán I. stupně uvedl, že skutkový stav nebyl spolehlivě zjištěn, proto za ně žalobce trestat nebude. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které obsahovalo v podstatě shodnou argumentaci jako podaná žaloba.
5. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 4. 12. 2019 žalovaný žalobcovo odvolání zamítnul a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný shrnul, že při kontrole bylo zjištěno, že na technických zařízeních typu X nebyly dostupné herní plány, přičemž ani dvě obsluhující osoby herní plán k tomuto typu zařízení nepředložily a měly za to, že herní plány by měly být v zařízeních k dispozici. Žalovaný sice souhlasil se závěrem žalobce, že zákon o hazardních hrách nestanoví provozovateli povinnost mít herní plány

na každém technickém zařízení v herním prostoru, ale herní plán zde musí být umístěn na viditelném místě. Nepostačí tedy pouhá dostupnost herního plánu, nýbrž ten musí být umístěn tak, aby hráči mohli potřebné informace snadno a bez vynaloženého úsilí zaznamenat. Může se jednat o vyvěšení tištěné verze herního plánu např. u baru, nicméně za vizuálně dostupné místo lze dle žalovaného s odkazem na stanovisko Ministerstva financí č. j. MF-9329/2017/3403-2 považovat i displej toho kterého herního zařízení, na němž je technická hra provozována a na němž je hráči umožněno do herního plánu jednoduše nahlédnout.

6. Žalovaný konstatoval, že žalobce měl na vstupních dveřích umístěn štítek se sdělením, že informace o herním plánu mohou hráči nalézt u obsluhy nebo přímo v technických zařízeních. Z provedené kontroly vyplynulo, že na technických zařízeních typu X herní plány nebyly a ani obsluha je nebyla schopna pracovníkům celního úřadu předložit. K tvrzení žalobce, že herní plány k zařízení typu X byly v provozovně umístěny v jiných typech technických herních zařízení, žalovaný uvedl, že takovéto nestandardní umístění nelze považovat za viditelné místo, když nikdo by herní plán konkrétního technického zařízení nehledal na technickém zařízení rozdílném. Proto nebyl naplněn účel ustanovení § 66 odst. 1 písm. f) zákona o hazardních hrách. Výtka nekonzistentnosti jednání celních úřadů je dle žalovaného zcela obecná. Výše uložené sankce byla celním úřadem dostatečně odůvodněna, bylo přihlédnuto ke všem známým okolnostem případu a výše pokuty nemůže být pro žalobce likvidační. Fyzická přítomnost herních plánů k zařízením typu APOLLO GAMES v provozovně nebyla vůbec prokázána. Žalobce měl dostatek času, aby svou provozovnu uvedl do souladu se zákonem o hazardních hrách.

II. Žaloba

7. Žalobce ve včasné žalobě po rekapitulaci předchozího průběhu řízení namítl, že herní plány jsou plně dostupné v koncových herních technických zařízeních, přičemž zákon nestanovuje povinnost umístit herní plány do každého technického zařízení nacházejícího se v herním prostoru. Do technických zařízení jsou herní plány nahrávány jako jeden soubor, není tedy ani technicky možné, aby byly dostupné všechny herní plány s výjimkou herního plánu X. Na dveřích do kasina bylo umístěno upozornění, že informace o herním plánu lze nalézt u obsluhy či přímo v technických zařízeních X. Dle žalobce není zařízení X totéž jako systém X. Není rozdíl v tom, jestli si návštěvník prohlédne herní plán u obsluhy nebo na displeji technického zařízení. Na konkrétní zařízení X jej odkazovalo sdělení na vstupu do herního prostoru. Informací, kde se herní plán nachází, byl dle žalobce splněn účel ustanovení § 66 odst. 1 písm. f) zákona o hazardních hrách.
8. Herní plány byly nahrány ve všech koncových herních zařízeních, vyjma zařízení X, kam je nahrát nelze. Stanovisko Ministerstva financí, které uvádí, že je žádoucí, aby herní plány byly v každém jednotlivém technickém herním zařízení, je právně nezávazné. Celní úřad svým postupem nepřipustně dotváří zákon o hazardních hrách. Herní plán byl všem hráčům viditelně přístupný, v případě pochybností má hráč kdykoli možnost obrátit se na vyškolenou obsluhu nebo na call centrum provozovatele. Obsluha v daném případě přistoupila k zařízení, kde herní plán nahráný nebyl. Žalobce považuje závěry žalovaného za překvapivé, jde o změnu výkladu a praxe, kterou nemohl předvídat.

III. Vyjádření žalovaného

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že herní plán k technické hře X nebyl umístěn na viditelném místě v provozovně. Aby byla splněna podmínka viditelnosti, musí být herní plán hráči přímo dostupný tak, aby seznámení s herním plánem bylo výlučně v dispozici hráče. Pracovníci celního úřadu se neúspěšně pokusili zobrazit herní plán k technické hře X na zařízení typu X. Poté se rovněž bez úspěchu obrátili na přítomnou obsluhu. Umístění herního plánu na zcela jiném technickém zařízení odporuje smyslu a účelu podmínky umístit herní plán na viditelném místě. Při obsazenosti ostatních zařízení by hráč neměl bezprostřední možnost se s herním plánem seznámit. Žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
11. Podle § 66 odst. 1 písm. f) zákona o hazardních hrách je provozovatel povinen umístit na viditelném místě v herním prostoru herní plán.
12. Podstatou sporu mezi účastníky řízení je, zda byl v předmětné provozovně žalobce umístěn na viditelném místě ve smyslu § 66 odst. 1 písm. f) zákona o hazardních hrách herní plán pro technickou hru X. V tomto směru žalovaný přílehavě využil teleologického výkladu zmíněného ustanovení, jehož účelem je přispět k eliminaci nežádoucích jevů spojených s účastí na hazardních hrách tím, že každému musí být herní plán ke hře nacházející se v provozovně přímo a bez překážek přístupný, aby se s ním mohl seznámit, aniž by po něm bylo vyžadováno překonání bariéry stojící mezi ním a herním plánem. Nepostačí tedy jakákoli přítomnost herního plánu v provozovně, nýbrž je třeba jeho umístění na viditelném místě, aby jej hráč mohl sám spatřit a jednoduše se s ním seznámit.
13. V daném případě z provedené kontroly v provozovně žalobce vyplynulo, že herní plán ke hře X na viditelném místě umístěn nebyl, a ani tvrzení žalobce o jeho umístění v jiných technických zařízeních, nežli v zařízeních X, nemůže na tomto závěru nic změnit. Krajský soud ve shodě s žalovaným připouští, že viditelným umístěním herního plánu může být mj. jeho jednoduchá zobrazitelnost přímo na konkrétním technickém herním zařízení, pro nějž je herní plán určen. Umístění herního plánu pro jednu technickou hru výhradně na zařízení, na němž je provozována hra jiná, však požadavek umístění herního plánu na viditelném místě nesplňuje.
14. Pomine-li soud, že umístění herního plánu ke hře X na jiných technických zařízeních v provozovně zůstává v rovině tvrzení žalobce, je vhodné si při úvahách o naplnění smyslu a účelu ustanovení § 66 odst. 1 písm. f) zákona o hazardních hrách představit průměrného návštěvníka provozovny podrobně neobeznámeného s provozovnou a jejím fungováním. I

takovému hráči musí být herní plán viditelně k dispozici a takového hráče stěží napadne hledat herní plán jedné hry v zařízení pro hru zcela jinou. Požadavek viditelného umístění navíc cílí na to, aby ke spatření herního plánu hráčem nebylo zapotřebí jeho předchozího aktivního vyhledávání a zájmu o herní plán.

15. V daném případě pracovníci celního úřadu při kontrole svým způsobem simulovali chování hráče, který má zájem seznámit se s herním plánem pro systém X. Mezi účastníky není sporu o tom, že v technickém zařízení X se herní plán nenacházel, pracovník celního úřadu proto přivolal přítomnou obsluhu, která nevěděla, kde herní plán je, a tedy jej ani na vyžádání nepředložila. Z toho je zřejmé, že je nedůvodná argumentace žalobce ohledně přítomnosti vyškolené obsluhy, na kterou se případně mohou zákazníci obrátit. Herní plán zjevně nebyl umístěn na viditelném místě, když jej ani obsluha provozovny, která je s praxí v provozovně obeznámena lépe, než kterýkoli hráč, nedokázala najít. Za takové situace nelze uzavřít, že herní plán byl pro hráče bezprostředně dostupný a že jej hráč mohl snadno spatřit.
16. Nic na tom nemění ani nápis při vstupu do provozovny v tom smyslu, že informace o herním plánu lze nalézt u obsluhy či přímo v technických zařízeních X. Jak dopadla snaha nalézt herní plán u obsluhy, bylo nejlépe demonstrováno provedenou kontrolou a běžný zákazník není povinen vědět, co je zařízení X a zda zařízení, na němž je k dispozici hra X pod uvedený pojem spadá či nikoli. Nápisem na vstupu do provozovny nelze vyloučit či modifikovat zákonnou povinnost mít herní plán umístěn na viditelném místě.
17. Soud tedy uzavírá, že výklad správních orgánů je správný a nejedná se o nepřípustné dotváření zákona. Viditelné umístění herního plánu nelze suplovat možností zákazníků obracet se s dotazy na call centrum provozovatele. Námitka překvapivosti rozhodnutí a nepředvídatelné změny praxe byla uplatněna v nejobecnější rovině, ze spisového materiálu jakákoli podpora pro takovou žalobní argumentaci neplyne, a soud se s ní pro její obecnost nemůže blíže vypořádat.
18. Nad rámec posouzení žalobních bodů soud dodává, že nepřehlédl procesně vadný postup správního orgánu I. stupně, na nějž žalovaný nezareagoval, spočívající v zahájení správního řízení (příkazem) ohledně čtyř skutků, v nichž byly spatřovány čtyři přestupky, a následném vydání konečného rozhodnutí, jímž byla shledána vina žalobce jediným přestupkem, a pouze v odůvodnění rozhodnutí bylo konstatováno, že za ostatní skutky nebude správní orgán žalobce trestat. Výroková část rozhodnutí správního orgánu I. stupně tedy beze zbytku nevypořádala celý předmět řízení v rozsahu, v němž bylo zahájeno. Zmíněná vada řízení nicméně nebránila plnému vypořádání žalobních námitek, ve vztahu k ní žádná námitka vznesena nebyla a s ohledem na její povahu a dispoziční zásadu, jíž je soudní řízení správní ovládáno, tedy soud nebyl oprávněn na jejím podkladě rozhodnutí žalovaného zrušit (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84).

V. Závěr a náklady řízení

19. Vzhledem ke všem shora uvedeným závěrům posoudil krajský soud žalobu jako nedůvodnou a zamítl ji postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

20. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalovaný s takovým postupem výslovně souhlasil a žalobce se k výzvě soudu v tomto směru ve stanovené lhůtě nevyjádřil.
21. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, jemuž náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 3. června 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu

